

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Fru Dorte Bennedsens venlige bemærkninger til mig vedrørende Brundtlandrapporten vil jeg kun besvare med at henvise til den ordførertale, jeg holdt, og det, ministeren sagde, da vi behandlede Brundtlandrapporten herinde.

Hvis fru Dorte Bennedsen ville gøre sig den ulejlighed at læse både ministerens tale og min tale ved den lejlighed, ville hun se, at det, jeg sagde, er en næsten nøjagtig afskrift af begge.

Men det kan formentlig kun glæde fru Dorte Bennedsen, at Brundtlandrapporten er grundlaget for det, vi foretager os. Det har vi sagt mange gange. Det er sådan lidt smukt drilleri at komme op og sige, at man er glad for, at jeg har sagt det her i dag, men jeg har faktisk sagt det tidligere mange gange. Jeg har også skrevet kronikker om det.

I øvrigt kan jeg ikke lide fru Dorte Bennedsens bemærkning om ansvar – den er hoven. Hvis vi løfter vores ansvar herinde, er der da ikke noget galt i, at vi venter, at befolkningen viser en lignende ansvarlighed, og siger det fra Folketingets talerstol. Det må man have mig undskyldt.

Til hr. Knud Lind skal jeg kun sige, at jeg ikke er indstillet på at gå ind i en førstebehandling af nogle lovforslag, som vi skal behandle næste torsdag, for det er jo noget rod at gøre det. Hvad jeg har at sige om vores indflydelse på de lovforslag, skal jeg sige på torsdag og ikke her. Jeg sætter meget stor pris på, at vi følger forretningsordenen herinde. Det, vi har i øjeblikket, er en redegørelsesdebat; vi har ikke en førstebehandling.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Vi har nu hørt to ordførertaler, og i dem begge har jeg kunnet finde mange sætninger, som jeg har kunnet skrive 100 pct. under på, og hvortil jeg kan sige: Ja, det er sandelig rigtigt. Jeg synes bare, det vil være trist, om vi skal ind i en modstilling af det personlige ansvar og det fælles ansvar, vi har som samfund. For samfundet består jo nu engang af personer, og hver eneste position, som en eller anden af os indtager, medfører, at vi i den position skal røgte vort personlige ansvar.

Jeg synes, det er meget naturligt og forståeligt, at den konservative ordfører lægger vægt på det personlige ansvar, og at den socialdemokratiske ordfører lægger vægt på det fælles ansvar, vi har, men lad os da for alt i verden ikke sætte de to ting op som modsætninger. Begge dele er hver sin del af den samme helhed. Det drejer sig altså simpelt hen først og fremmest om ansvar for det, vi har fået betroet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil lige gøre hr. Ole Bernt Henriksen opmærksom på, at der er nogle sider her, hvor miljøministeren har tilkendegivet regeringens holdning, og jeg går også ud fra, at hr. Ole Bernt Henriksens parti stadig væk – for tiden da – er med i den regering. Det var derfor, jeg spurgte om hr. Ole Bernt Henriksens holdning, og om det er De Konservative, der under forhandlingerne har fået gennemtrumfet, at 4.000 gamle virksomheder vil få gennemgået miljøforholdene grundigt, eller at en vandpyt på 100 m² pludselig også hører med ind i det hele og skal reguleres. Det var sådan set bare det, jeg efterlyste, for man fandt egentlig ikke rigtig den konservative holdning i hr. Ole Bernt Henriksens tale. Det var sådan en let sommerbrise – kan man ikke tale om andet, kan man altid tale om vejret og landskabet, hvis man i øvrigt ikke er helt enig i den redegørelse, der foreligger. Det var derfor, jeg efterlyste lidt mere konkret holdningsmæssigt fra den del af regeringen, men det fik jeg desværre ikke.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er ikke medlem af Dansk Sprognævn, men jeg mente egentlig, jeg var rimelig velbevandret i det danske sprog, og den definition på høved, som hr. Ole Bernt Henriksen her gav, kom bag på mig.

Det, jeg mener jeg sagde, var, at jeg erklærede mig enig med den konservative ordfører i, at vi alle hver især har et ansvar. Det er vores holdninger, det er vores dagligdag, det er vores traditioner, der skal laves om, hvis vi skal nå noget. Men – føjede jeg til – jeg synes, det er farligt, hvis Folketingets partier står her og i den grad understreger det personlige ansvar, at vi glemmer, at vi er sat til at forvalte et samfunds-